

RÅDETS DIREKTIV 1999/32/EF

af 26. april 1999

om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets miljøpolitiske mål og principper, som er anført i handlingsprogrammerne på miljøområdet, navnlig i femte miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾, på grundlag af principperne i traktatens artikel 130 R, skal bl.a. sikre effektiv beskyttelse af befolkningen mod den erkendte sundhedsfare ved svovldioxidemissioner og beskytte miljøet ved at forhindre, at svovldepositionen overskrider de kritiske belastninger og niveauer;
- (2) ifølge traktatens artikel 129 indgår kravene vedrørende sundhedsbeskyttelse som led i Fællesskabets politik på andre områder, og ifølge traktatens artikel 3, litra o), skal Fællesskabets virke indebære bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau;
- (3) svovldioxidemission bidrager betydeligt til forsurening inden for Fællesskabet, og svovldioxid indvirker endvidere direkte på menneskers sundhed og på miljøet;
- (4) forsurening og svovldioxid i atmosfæren beskadiger følsomme økosystemer, forringer biodiversiteten og den rekreative værdi og indvirker tillige negativt på afgrødeproduktionen og skovenes vækst; sur nedbør i byerne kan forårsage betydelige skader på såvel moderne som historiske bygninger; forurening med svovldioxid kan endvidere have betydelig indvirkning på sundheden, navnlig for de befolkningsgrupper, der lider af luftvejssygdomme;

(5) forsurening er et grænseoverskridende fænomen, der kræver løsninger på fællesskabsplan såvel som på nationalt eller lokalt plan;

(6) emissionen af svovldioxid medvirker til dannelse af partikler i atmosfæren;

(7) Fællesskabet og de enkelte medlemsstater er kontraherende parter i UNECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande; i henhold til anden UNECE-protokol om grænseoverskridende forurening med svovldioxid skal de kontraherende parter nedsætte deres SO₂-emissioner i overensstemmelse med eller ud over den nedsættelse på 30 %, som er fastsat i første protokol, og eftersom anden UNECE-protokol bygger på den forudsætning, at de kritiske belastninger og niveauer fortsat vil blive oversteget på nogle følsomme områder; det vil stadig være nødvendigt med foranstaltninger til at mindske SO₂-emissionerne, hvis målene i femte handlingsprogram på miljøområdet skal overholdes; de kontraherende parter bør derfor mindske emissionen af svovldioxid yderligere i betydelig grad;

(8) svovl, som i små mængder er naturligt forekommende i olie og kul, har i årtier været erkendt som den største kilde til emission af svovldioxid, der er en af hovedårsagerne til »sur nedbør« og en af de vigtigste årsager til luftforureningen i mange by- og industriområder;

(9) Kommissionen har for nylig offentliggjort en meddelelse vedrørende en omkostningseffektiv strategi til bekæmpelse af forsurening inden for Fællesskabet; heri fremhæves det, at bekæmpelse af svovldioxidemissioner fra forbrænding af visse flydende brændstoffer bør være en integrerende del af denne omkostningseffektive strategi; Fællesskabet erkender, at der er behov for foranstaltninger vedrørende alle andre brændstoffer;

(10) undersøgelser har vist, at fordelene ved at mindske SO₂-emissionerne ved at nedsætte svovlindholdet i brændstofferne ofte vil være betydeligt større end omkostningerne for industrien under dette direktiv, og teknologien til at nedbringe svovlniveauet i flydende brændstoffer findes og er veletableret;

⁽¹⁾ EFT C 190 af 21.6.1997, s. 9, og EFT C 259 af 18.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 355 af 21.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.5.1998 (EFT C 167 af 1.6.1998, s. 111), Rådets fælles holdning af 6.10.1998 (EFT C 364 af 25.11.1998, s. 20) og Europa-Parlamentets afgørelse af 9.2.1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.

- (11) i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, er det ikke muligt for de enkelte medlemsstater hver for sig effektivt at reducere emissionerne af svovldioxid fra forbrænding af visse typer flydende brændstof; ikke-samordnede foranstaltninger giver ingen sikkerhed for opfyldelse af det ønskede mål, og sådanne foranstaltninger kan endvidere virke mod hensigten og vil medføre betydelig usikkerhed på markedet for de pågældende brændstoffer; i betragtning af behovet for at mindske svovldioxidemissionerne i hele Fællesskabet er det mere effektivt at handle på fællesskabsplan; i dette direktiv er kravene begrænset til det minimum, der er nødvendigt for opfyldelsen af det ønskede mål;
- (12) Kommissionen blev ved Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer⁽¹⁾ anmodet om at forelægge Rådet et forslag, der skulle foreskrive lavere grænseværdier for svovlindholdet i gasolie og nye grænseværdier for jetpetroleum; det er hensigtsmæssigt at fastlægge grænseværdierne for svovlindholdet i andre flydende brændstoffer, navnlig fuelolie, fuelolie til bunkerbrug, marinegasolier og gasolier på grundlag af undersøgelser af omkostningseffektiviteten;
- (13) i overensstemmelse med traktatens artikel 130 T er dette direktiv ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger; disse foranstaltninger skal være forenelige med traktaten og skal meddeles Kommissionen;
- (14) inden en medlemsstat indfører nye, strengere beskyttelsesforanstaltninger, skal den meddele udkastet til foranstaltningerne til Kommissionen efter proceduren i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽²⁾;
- (15) med hensyn til grænsen for svovlindholdet i fuelolie bør der åbnes mulighed for undtagelser i medlemsstater og regioner inden for disse, hvor miljøvilkårene tillader det;
- (16) med hensyn til grænsen for svovlindholdet i fuelolie bør der endvidere åbnes mulighed for undtagelser for anvendelse af fuelolie i fyringsanlæg, som opfylder emissionsgrænseværdierne i Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁽³⁾; som følge af den forestående revision af direktiv 88/609/EØF kan det blive nødvendigt at gennemgå og om nødvendigt revidere visse bestemmelser i nærværende direktiv;
- (17) de gennemsnitlige svovldioxidemissioner fra forbrændingsanlæg på raffinaderier, der ikke er omfattet af artikel 3, stk. 3, nr. i), litra c), i nærværende direktiv bør ikke overskride de grænser, der er fastsat i direktiv 88/609/EØF eller en eventuelt fremtidig revision af dette direktiv; ved anvendelsen af nærværende direktiv bør medlemsstaterne sørge for, at erstatning med andre brændstoffer end dem, der er nævnt i artikel 2, ikke medfører forøgede emissioner af forurenende forureningsemner;
- (18) der er i direktiv 93/12/EØF allerede fastsat en grænseværdi på 0,2 % for svovlindholdet i gasolier; denne grænseværdi bør ændres til 0,1 % inden den 1. januar 2008;
- (19) i overensstemmelse med tiltrædelsesakten af 1994 er Østrig og Finland i en periode på fire år fra tiltrædelsesdatoen undtaget fra bestemmelserne i direktiv 93/12/EØF vedrørende svovlindholdet i gasolie;
- (20) grænseværdierne på 0,2 % (fra år 2000) og på 0,1 % (fra år 2008) for svovlindholdet i gasolier til brug i søgående skibe kan indebære tekniske og økonomiske problemer for Grækenland inden for hele det græske område, for Spanien med hensyn til De Kanariske Øer, for Frankrig med hensyn til de franske oversøiske departementer og for Portugal med hensyn til arkipelagene Madeira og Azorerne; en undtagelse for Grækenland, De Kanariske Øer, de franske oversøiske departementer og arkipelagene Madeira og Azorerne kan ikke ventes at få negative virkninger for markedet for gasolie til skibsfart, og eksport af gasolie til skibsfart fra Grækenland, De Kanariske Øer, de franske oversøiske departementer og arkipelagene Madeira og Azorerne til andre medlemsstater bør opfylde de gældende krav i modtagermedlemsstaten; Grækenland, De Kanariske Øer, de franske oversøiske departementer og arkipelagene Madeira og Azorerne bør derfor undtages fra grænseværdierne for svovl for gasolie til skibsfart;

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81.

⁽²⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT L 32 af 10.2.1996, s. 31).

⁽³⁾ EFT L 336 af 7.12.1988, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/66/EF (EFT L 337 af 24.12.1994, s. 83).

- (21) svovlemissioner fra skibsfarten, som skyldes brug af bunkerolier med et højt svovlindhold, bidrager til SO₂-forureningen og problemerne med forsuring; Fællesskabet vil i forbindelse med de løbende og fremtidige forhandlinger om MARPOL-konventionen inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) arbejde på en mere effektiv beskyttelse af de områder, der er følsomme over for SO_x-udledninger, samt på sænkning af den generelt anvendte grænseværdi for bunkerolie (på i øjeblikket 4,5 %); Fællesskabets initiativer for at få erklæret Nordsøen/Kanalen for et særligt kontrolområde med hensyn til lave SO_x-emissioner bør videreføres;
- (22) forskningen i virkningerne af forsureningen på økosystemerne og på den menneskelige organisme må intensiveres; Fællesskabet støtter denne forskning inden for rammerne af femte forskningsrammeprogram (¹);
- (23) hvis forsyningerne af råolie, olieprodukter eller andre kulbrinter afbrydes, kan Kommissionen tillade, at der anvendes en højere grænseværdi inden for en medlemsstats område;
- (24) medlemsstaterne bør indføre passende ordninger til overvågning af overholdelsen af dette direktivs bestemmelser; de bør tilsende Kommissionen rapporter om svovlindholdet i flydende brændstoffer;
- (25) af hensyn til klarheden bør direktiv 93/12/EØF ændres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at mindske emissionen af svovldioxid fra forbrænding af visse typer flydende brændstof og derved reducere de skadelige virkninger af denne emission for mennesker og miljø.

2. Reduktion af emissionen af svovldioxid fra forbrænding af visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer skal opnås ved fastsættelse af grænser for svovlindholdet for sådanne brændstoffer som betingelse for, at de kan anvendes på medlemsstaternes område.

Grænserne for svovlindholdet i visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer som fastsat i dette direktiv gælder imidlertid ikke for:

- a) — mineraloliebaserede flydende brændstoffer, der

- anvendes af søgående skibe, bortset fra brændstoffer, der omfattes af definitionen i artikel 2, nr. 3
- gasolie til skibe, der anvendes af skibe, som krydser en grænse mellem et tredjeland og en medlemsstat

- b) brændstoffer, der er bestemt til forarbejdning inden endelig forbrænding
- c) brændstoffer, der skal forarbejdes i raffinaderiindustrien.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »fuelolie«:

- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som henhører under KN-kode 2710 00 71 til 2710 00 78
- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som (bortset fra gasolie som defineret i nr. 2 og 3) ud fra sine destillationsgrænser henhører under de svære olier, der er bestemt til anvendelse som brændstof, og hvoraf mindre end 65 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 250 °C efter ASTM D86-metoden. Kan destillationen ikke bestemmes efter ASTM D86-metoden, klassificeres olieproduktet også som fuelolie

2) »gasolie«:

- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som henhører under KN-kode 2710 00 67 eller 2710 00 68
- ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som ud fra sine destillationsgrænser henhører under de mellemdestillater, der er bestemt til anvendelse som brændstof, og hvoraf mindst 85 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 350 °C efter ASTM D86-metoden.

Dieselolie som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF (²) er ikke omfattet af denne definition. Brændstoffer til mobile ikke-vejgående maskiner og landbrugstraktorer er heller ikke omfattet af denne definition

- 3) »Marinegasolier«: brændstof til skibe, der svarer til definitionen i nr. 2, eller som har en viskositet eller vægtyfylde, der ligger inden for grænserne for viskositeten eller densiteten for skibsdestillater i tabel 1 i ISO 8217 (1996)

(¹) EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1.

(²) EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

- 4) »ASTM-metode«: de prøvemeter, der er fastlagt af American Society for Testing and Materials i 1976-udgaven af standarddefinitioner og specifikationer for mineralolieprodukter og smøremidler
- 5) »fyringsanlæg«: ethvert teknisk apparatur, hvori brændstoffer forbrændes med henblik på anvendelse af den producerede varme
- 6) »kritisk belastning (tålegrænse)«: en kvantitativ beregning af det niveau for udsættelse for et eller flere forurenende stoffer, under hvilket der, ifølge den nuværende viden, ikke er tale om nævneværdige skadelige virkninger på bestemte følsomme miljøfaktorer.

Artikel 3

Maksimalt svovlindhold i fuelolie

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fuelolie ikke anvendes på deres område fra den 1. januar 2003, hvis svovlindholdet overstiger 1,00 % i masse.
2. En medlemsstat kan tillade, at fuelolier med et svovlindhold på mellem 1,00 og 3,00 % i masse anvendes i dele af eller hele dens område, forudsat at Fællesskabets luftkvalitetsnormer for svovldioxid som fastsat i direktiv 80/779/EØF⁽¹⁾ eller andre fællesskabsbestemmelser, der ophæver eller erstatter disse normer, overholdes, og forudsat at emissionerne ikke bidrager til overskridelse af de kritiske belastninger i nogen medlemsstat. Denne tilladelse gælder kun, så længe emissionerne fra en medlemsstat ikke bidrager til overskridelse af de kritiske belastninger i nogen medlemsstat.
3. i) Med forbehold af en tilstrækkelig overvågning af emissionerne fra de kompetente myndigheders side finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse på fuelolier, der anvendes:
- a) i fyringsanlæg, som er omfattet af direktiv 88/609/EØF, og som betragtes som nye anlæg efter definitionen i artikel 2, stk. 9, i nævnte direktiv, og som overholder de SO₂-emissionsgrænser for sådanne anlæg, der er fastsat i artikel 4 og i bilag IV til nævnte direktiv
- b) i andre fyringsanlæg, som ikke er omfattet af litra a), når SO₂-emissionerne fra de pågældende anlæg er 1 700 mg SO₂/Nm³ eller derunder med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis

- c) til forbrænding i raffinaderier, hvis de gennemsnitlige månedlige SO₂-emissioner for alle raffinaderiets anlæg, undtagen fyringsanlæg, der er omfattet af litra a), uanset typen af brændstof eller brændstofkombinationer, i gennemsnit ligger inden for en grænse, der skal fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må være over 1 700 mg/Nm³.
- ii) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fyringsanlæg, som anvender fuelolie med en svovlkoncentration over den i stk. 1 fastsatte, ikke kan drives, medmindre en kompetent myndighed udsteder en tilladelse hertil, hvori emissionsgrænserne er fastsat.

4. Bestemmelserne i stk. 3 gennemgås og revideres om nødvendigt i lyset af en eventuel fremtidig revision af direktiv 88/609/EØF.

5. Hvis en medlemsstat agter at benytte mulighederne i stk. 2, giver den Kommissionen og offentligheden meddelelse herom mindst 12 måneder forinden. Kommissionen skal have forelagt tilstrækkelige oplysninger til, at den kan vurdere, om kriterierne i stk. 2 er opfyldt. Kommissionen underretter de andre medlemsstater.

Inden seks måneder efter datoen for modtagelsen af underretningen fra en medlemsstat gennemgår Kommissionen de påtænkte foranstaltninger og træffer efter proceduren i artikel 9 en beslutning, som den meddeler medlemsstaterne. Beslutningen revideres hvert ottende år på grundlag af oplysninger, som de pågældende medlemsstater tilsender Kommissionen efter proceduren i artikel 9.

Artikel 4

Maksimalt svovlindhold i gasolie

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at gasolie, herunder marinegasolier, ikke anvendes på deres område fra:
- 1. juli 2000, hvis deres svovlindhold overstiger 0,20 % efter vægt
- 1. januar 2008, hvis deres svovlindhold overstiger 0,10 % efter vægt.
2. Uanset stk. 1 kan Spanien for De Kanariske Øer, Frankrig for de franske oversøiske departementer, Grækenland for hele eller dele af Grækenlands område samt Portugal for arkipelagerne Madeira og Azorerne tillade anvendelse af gasolie til skibe med et svovlindhold, der overstiger de grænser, der er fastsat i stk. 1.

⁽¹⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

3. En medlemsstat kan tillade, at gasolier med et svovlindhold på mellem 0,10 og 0,20 % efter vægt anvendes på dele af eller hele dens område, forudsat at Fællesskabets luftkvalitetsnormer for svovldioxid som fastsat i direktiv 80/779/EØF eller andre fællesskabsbestemmelser, der ophæver og erstatter disse normer og andre relevante fællesskabsbestemmelser, overholdes, og forudsat at emissionerne ikke bidrager til overskridelse af de kritiske belastninger i nogen medlemsstat. Denne tilladelse gælder kun, så længe emissionerne fra en medlemsstat ikke bidrager til overskridelse af de kritiske belastninger i nogen medlemsstat, og senest indtil den 1. januar 2013.

4. Hvis en medlemsstat agter at benytte mulighederne i stk. 3, giver den Kommissionen og offentligheden meddelelse herom mindst 12 måneder forinden. Kommissionen skal have forelagt tilstrækkelige oplysninger til, at den kan vurdere, om kriterierne i stk. 3 er opfyldt. Kommissionen underretter de andre medlemsstater.

Inden seks måneder efter datoen for modtagelsen af underretningen fra en medlemsstat gennemgår Kommissionen de påtænkte foranstaltninger og træffer efter proceduren i artikel 9 en beslutning, som den meddeler medlemsstaterne.

Artikel 5

Ændringer i brændstofforsyningerne

Hvis en medlemsstat som følge af en pludselig ændring i forsyningerne med råolie, olieprodukter eller andre carbonhydrider har vanskeligheder med at overholde grænserne for maksimalt svovlindhold i artikel 3 og 4, underretter den Kommissionen herom. Kommissionen kan tillade, at der anvendes en højere grænse på den pågældende medlemsstats område i en periode på højst seks måneder; den underretter Rådet og medlemsstaterne om sin afgørelse. Enhver medlemsstat kan inden en måned indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan inden for to måneder træffe anden afgørelse.

Artikel 6

Kontrol og analyse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til ved stikprøver at kontrollere, at svovlindholdet i de anvendte brændstoffer er i overensstemmelse med artikel 3 og 4. Kontrollen påbegyndes senest seks måneder efter den dato, hvor den pågældende grænseværdi for maksimalt svovlindhold i det pågældende

brændstof træder i kraft. Kontrollen foretages med en sådan hyppighed og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof.

2. Som referencemetode til bestemmelse af svovlindholdet benyttes:

- a) ISO-metode 8754 (1992) og PrEN ISO 14596 for fuelolie og marinegasolier
- b) EN-metode 24260 (1987), ISO 8754 (1992) og PrEN ISO 14596 for gasolie.

Voldgiftsmetoden bliver PrEN ISO 14596. Den statistiske fortolkning af kontrollen med svovlindholdet i de gasolier, der anvendes, foretages i overensstemmelse med ISO-standard 4259 (1992).

Artikel 7

Rapportering og gennemgang

1. På grundlag af resultaterne af det kontrol- og analysearbejde, der udføres i overensstemmelse med artikel 6, sender medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år Kommissionen en kortfattet rapport om svovlindholdet i de flydende brændstoffer, der er omfattet af dette direktiv, og som er anvendt på deres område i det foregående kalenderår. Rapporten skal indeholde en liste over de undtagelser, der er indrømmet i henhold til artikel 3, stk. 3.

2. På grundlag af bl.a. de årlige rapporter, der fremsendes i henhold til stk. 1, og de iagttagne tendenser med hensyn til luftkvalitet og forsuring forelægger Kommissionen senest den 31. december 2006 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen kan vedlægge rapporten forslag til revision af dette direktiv, herunder navnlig grænseværdierne for de forskellige brændstofkategorier og undtagelserne i medfør af artikel 3, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2 og 3.

3. Kommissionen overvejer, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at nedsætte det bidrag til forsuring, der skyldes forbrænding af andre brændstoffer til skibe end dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, og fremsætter om fornødent forslag herom inden udgangen af år 2000.

Artikel 8

Ændringer af direktiv 93/12/EØF

1. Direktiv 93/12/EØF ændres således:

- a) Artikel 1, stk. 1, litra a), og stk. 2, ophæves.

b) Artikel 2, stk. 2, første afsnit, og stk. 3, ophæves.

c) Artikel 3 og 4 ophæves

2. Stk. 1 anvendes fra 1. juli 2000.

Artikel 9

Rådgivende udvalg

Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 10

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offent-

liggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 12

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26. april 1999.

På Rådets vegne

J. FISCHER

Formand
